

maaste kunde anses at være tilstræffelig; da der foreligger to Udvalgsbetænkninger, som ere af en saadan Bestaffenhed, at man i den sidste har paaberaabt sig og gjentaget den første. Saavidt jeg har opfattet, har den Modstand, der fra Regjeringens Side fra først af er bleven reist mod dette Forslag, efterhaanden antaget en svagere Karakter, og jeg tror heller ikke, at det kan være anderledes, idet det forekommer mig at være, jeg turde næsten sige en Umulighed i Længden at vedligeholde en Modstand idetmindste imod Princippet i dette Lovforslag. Princippet er jo dette, Noget, som overalt er anerkjendt, at det er af meget stor statsøkonomist Betydning, at den Bruger, som sidder med en Eiendom, større eller mindre, og i hvis Interesse det er at anvende Bekostninger paa den Gjenstand, som han sidder med, for derved at fremtvinge en større Indtægt af den, ogsaa bør sikkes, at han kan nyde i det Mindste noget Godt af de Bekostninger, han paa denne Maade anvender.

Det ligger i Forholdets Natur, at det er en statsøkonomist Fordel, at Indtægterne forøges; og at det derfor vil være til statsøkonomist Stude; at Muligheden af at forøge Indtægterne ligger hen og ikke bliver benyttet, fordi den, som skulde gjøre Brug af denne Mulighed, er forhindret deraf, ved at Lovgivningen ikke sikker ham de Betingelser, under hvilke han alene kunde være opfordret til at indlade sig derpaa. Mod dette Princip tror jeg ikke, at det fra nogen Side er muligt i Længden at opretholde en virkelig Modstand, og det er jo derfor ogsaa forklarligt, at Princippet i dette Lovforslag — jeg taler i denne Forbindelse ikke om Enkelthederne — har vundet Anerkjendelse i vide Kredse. Jeg behøver kun at nævne saadanne Datoer som den 24de og den 30te September dette Aar. — Hvad Enkelthederne i Lovforslaget angaar, skal jeg ikke nu komme nærmere ind paa dem. Jeg antager, at Forhandling om dem vil kunne foregaa paa en mere fyldestgjørende Maade paa et senere Trin.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds): Jeg kan være fuldstændig enig med den ærede sidste Taler i, at det er ønskeligt, at denne Sag bliver Gjenstand for en Afstemning i Thinget, og derfor kan jeg

slutte mig til hans Tanke om i Aar ikke at lade Sagen gaa til Udvalg, men umiddelbart til 2den Behandling. Ligesom det ærede Medlem bebudede, at han og hans Meningsfæller vilde stille de Vædringsforslag til 2den Behandling, der i Fjor vare bragte i Forslag fra deres Side, antager jeg ogsaa, at det Mindretal, der i Fjor i Udvalget stillede et særskilt Vædringsforslag, vil være rede til at bringe dette Vædringsforslag frem til Afstemning her i Thinget. Jeg kan derfor, som sagt, slutte mig til det ærede Medlems Tanke om at lade Sagen gaa umiddelbart til 2den Behandling, og i Forventning om, at de tvende andre Medlemmer af Mindretallet vilde være enige med mig om at stille det Vædringsforslag, vi i Fjor stillede i Udvalget, antager jeg, at det vil komme til at foreligge for Thinget til Afstemning. Der vil da blive Vællighed til, naar vi komme til 2den Behandling, at lade de forskellige Meninger gjøre sig gjældende. Foreløbig skal jeg kun sige om det Vædringsforslag, Mindretallet i Fjor stillede, at vi tro, at det er i Stand til at afhjælpe de Mangler, der ere ved den nuværende Tilstand, navnlig de Mangler, som vi kunne tillægge nogen virkelig Betydning.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtogs, uden Afstemning.

Vædringsforslag til 2den Behandling indkaldtes til Mandag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om forandret Affattelse af §§ 41, 42 og 43 i Lov af 12te Juli 1867 om Valgene til Rigsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1841 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.